

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. С. , 13.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С. в публично заседание на четиринадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мирослав С. Христов

при участието на секретаря Г.Н.
като разгледа докладваното от Мирослав С. Христов Административно наказателно дело № 20213420200195 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. във връзка с чл.84 от ЗАНН.

Жалбоподателят Ш. А. Р. от с.О., обл. СС, ул.”И.” № 6, ЕГН ***** обжалва наказателно постановление № 21-1099-0000**/01.02.2021г. на Началника на сектор ПП при ОД на МВР- С., с което му е било наложено административно наказание- глоба в размер на 200 / двеста / лева за извършено нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП. Изтъква доводи за допуснати процесуални и материални нарушения при издаването на акта и НП.

Ответникът – ОД на МВР-гр. С., надлежно уведомен, не се явява представител, не депозира писмено становище по жалбата, не изпраща проц.представител.

Районна прокуратура- С.-надлежно уведомена, не се явява представител, не депозира писмено становище по делото.

Актосъставител- Д. П. П., редовно призван, явява се лично в съдебно заседание и депозира своите показания добросъвестно като съда ги прие и приобщи като доказателства по същото.

Свидетел- М. С. М., редовно призвана, явява се лично в съдебно заседание и депозира своите показания добросъвестно като съда ги прие и приобщи като доказателства по същото.

Свидетел- Р. Й. Р., редовно призван, явява се лично в съдебно заседание и депозира

своите показания добросъвестно като съда ги прие и приобщи като доказателства по същото.

Жалбоподателят Р., редовно призован, явява се лично и с проц.представител-адв.К.С. при АК-С. в съдебно заседание, като заявява, че не са на лице нарушенията по горепосоченият текст от ЗДвП. Моли съда да отмени обжалваното НП като неправилно и незаконосъобразно.

След даване ход на делото от страна на проц.представител на жалбоподателя беше направено искане за допускане до разпит в качеството на свидетел водено от тях лице. Съда след като изслуша доводите на страната, счете искането за допустимо и своевременно направено, поради което допусна и разпита в качеството на свидетел лицето И. Димитров И., който даде своите показания добросъвестно, а съда ги прие като доказателства по делото.

Отделно от това отново от страна на проц.представител на жалбоподателя беше направено и друго искане за призоваване и разпитване в качеството на свидетели водача и лицето, което е било с него, от втория участник в ПТП-то, но съда счете това искане за неоснователно, поради което и с мотивирано протоколно определение отхвърли искането.

От страна отново на проц.представител на жалбоподателя беше направено и искане съда да изиска от АНО направените по време на огледа на произшествието снимки, за каквито стана ясно, че са правени по време на разпитите на участващите в него лица. Съда счете това искане за основателно и изиска от АНО снимковия материал, изготвен по време на посещението на произшествието, който беше приет като надлежно доказателство по делото.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, прие за установено следното:

На 12.01.2021 год. около 15,09 часа жалбоподателя Р. при управление на личното си МПС- лек автомобил „Опел“ с рег. № **, на ул.“Н.Й.В.“ в гр.С., паркинг на номер 8 в хипермаркет „К.“, при завиване на дясно, за да навлезе между паркираните автомобили, удря паркирания лек автомобил с рег. № ** в задна дясна част с което е реализирал ПТП с материални щети. Жалбоподателя Р. в качеството му на водач на МПС е бил изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабр. № ARDN 0003, който отчел 0 промила алкохол.

По обяснения на жалбоподателя Р. действително по това време е паркирал личното си МПС на паркинга на магазин „К.“, но без да е допускал ПТП. Още със спирането на автомобила му и излизайки от него обаче се приближил мъж, който му заявил, че е видял как е ударил автомобила му. Същото било потвърдено и от жена, която се намирала в автомобила.

Тъй като двамата водачи не постигнали консенсус, мъжът от удареното МПС се обадил на национален телефон 112 и след около 10 минути местопроизшествието било

посетено от екип на ПП при ОДМВР-С. в лицето на св.П. и М.. След органите на реда се запознали с обстановката и огледали двата автомобила, предложили на водачите им да попълнят двустранен протокол с който да решат разногласията помежду им, но жалбоподателя Р. категорично отказал, тъй като считал, че не е ударил автомобила на другия водач. В този случай спрямо него бил съставен АУАН, който жалбоподателя Р. отказал да подпише, поради което се наложило св.П. да поиска съдействие от свои колеги. На място пристигнал друг екип, като на св.Р. била разяснена ситуацията и след като той също попитал жалбоподателя Р. дали ще подпише АУАН-ът и получил неговия категоричен отказ, станал свидетел на отказа на жалбоподателя Р. да подпише съставения срещу него АУАН.

Междувременно докато траел огледа на двете МПС-та и се провеждали беседи с двамата водачи, жалбоподателя Р. се обадил на свой дългогодишен приятел в лицето на св.И. И., който отишъл на място и присъствал като свидетел на своя приятел по повод извършваните от страна на органите на реда действия. Според негови показания погледнал двата автомобила, но не видял никъде по тях, където му бил указал жалбоподателя Р. да има някакви щети. Св.И. заяви също, че не е присъствал при съставянето на АУАН-ът срещу жалбоподателя Р., тъй като стоял отстрани.

По време на огледа са били направени фотоснимки от страна на служителите на пътна полиция, които бяха изискани за прилагане като доказателства по делото. Същите бяха предявени на св.П. по време на разпита му, като от негова страна се направиха разяснения къде е бил ударен единия автомобил и какви щети са били установени по него.

Въз основа на съставения спрямо жалбоподателя Р. АУАН № GA**/ 12.01.2021г., който той отказал да подпише било съставено и обжалваното от него НП № 21-1099-0000**/ 01.02.2021г. за извършено от него нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП.

При така установеното от фактическа страна съдът намира жалбата за допустима, тъй като изхожда от надлежна страна, подадена е в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, но по същество е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното НП № 21-1099-0000**/ 01.02.2021г. е издадено в съответствие на процесуалните правила: Деянието за което е била ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя е било квалифицирано по чл.25, ал.1 от ЗДвП, за това, че на 12.01.2021г. около 15,09 часа в гр.С., на ул.“Н.Й.В.“, паркинг на номер 8, магазин „К.“ като водач на МПС с рег. № **, при завиване на дясно за да навлезе между паркираните автомобили удря паркирания лек автомобил с рег. № ** в задна дясна част с което реализира ПТП с материални щети. Жалбоподателя Р. като водач на процесното МПС бил изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабр. № ARDN 0003, като уреда е отчел 0 промила алкохол. Съобразно приложената справка за наказания на жалбоподателя Р. това му нарушение не е единственото от този вид,

като същия е бил наказван няколкократно за извършени различни по вид нарушения на ЗДвП.

Относно основното възражение на жалбоподателя Р., че не е допуснал ПТП и не е удрял въпросния паркиран автомобил, както и липсата на доказателства в тази насока, настоящия съдебен състав счита за неоснователно и неправилно.

Съгласно разпоредбата на [чл.25, ал.1 от ЗДвП](#) водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Следователно, дори паркираните превозни средства, какъвто е лекия автомобил с рег. № **, са приети от законодателя като участници в движението.

За нарушение на цитираната по-горе разпоредба законодателят е предвидил административно-наказателна отговорност в нормата на [чл.179, ал. 2](#) във вр. с [чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП](#)- глоба в размер на 200 лв. /двеста лева/.

Неоснователно е възражението за липса на доказателства в насока на допуснато ПТП от страна жалбоподателя Р., тъй като по делото са налице приети като доказателства снимки от местопроизшествието, от които ясно се вижда, че е нанесена щета в задна дясна част на лек автомобил с рег. № **, тъй като е счупена щипката на бронята на автомобила. Според показанията на св.П., който е посетил местопроизшествието е било ясно различимо, че щипката на бронята на процесното МПС е пряко счупена от лек натиск върху нея, който се е получил при несвоевременно спиране на задния автомобил, управляван от жалбоподателя Р.. Св.П. заяви, че дори са наложили двата автомобила, според което следите по задната дясна част по автомобил с рег. № ** съвпадат с предната част от бронята на автомобил с рег. № **, управляван от жалбоподателя Р.. По този начин съда приема, че жалбоподателя Р. въпреки добросъвестността си, при спирането зад процесния автомобил изобщо не е разбрал, че е натиснал със своята бредна броня, неговата задна броня, поради което се е достигнало и до описаното в НП-то пътнотранспортно произшествие.

Относно липсата на доказателства за следи по автомобила на жалбоподателя Р., настоящия съдебен състав счита също за неоснователно. Действително от изготвените снимки от местопроизшествието не е ясно дали има следи от допуснатото ПТП по автомобила на жалбоподателя Р., но същите не са и необходими при наличието на достатъчно други доказателства за това. На първо място горните обстоятелства се установяват от презумптивната доказателствена сила на АУАН-ът въведена по изключение с

разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП. В конкретния случай фактическите констатации в АУАН-ът не се опровергават, а напротив - подкрепят се и от събраните гласни доказателства- показанията като свидетели на служителите на ОД на МВР- С. П., М. и Р., чиито показания съдът кредитира изцяло като логични и последователни и кореспондиращи изцяло с приложените по делото писмени доказателства. В преценката си дали да издаде наказателното постановление, АНО се основава на фактическите констатации по акта за установяване на административното нарушение, които в производството по чл.189, ал. 2 от ЗДвП в рамките по налагане на административното наказание се считат за верни до доказване на противното.

От друга страна, по силата на НПК във вр. с чл.84 от ЗАНН, в съдебното производство тези констатации нямат обвързваща доказателствена сила и затова съдът разпорежи събирането на гласни доказателства чрез разпит на актосъставителя и свидетелите по акта, установяващи нарушението. Тези доказателствени средства са и допустими от закона относно извършването на нарушението и обстоятелството при които е извършено. Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Жалбоподателят в жалбата си и в съдебно заседание оспори констатациите в акта, но при анализа на доказателствата по делото, съдът намира, че в процеса не се доказаха факти и обстоятелства, които да оборят доказателствената сила на съставения акт за установяване на административно нарушение. В хода на съдебното производство не се установи различна фактическа обстановка от описаната в акта, съставен на жалбоподателя, и издаденото въз основа на него наказателно постановление. Безспорно от разпита на свидетелите- актосъставител и свидетелите при проверката е, че жалбоподателя Ш.Р. категорично е допуснал ПТП, завивайки на дясно за да навлезе между паркираните автомобили, като удря паркирания лек автомобил с рег. № ** в задна дясна част с което и реализира ПТП с материални щети.

Разпитани като свидетели в съдебно заседание, актосъставителят и свидетелите по акта- П., Р. и М. потвърдиха констатациите в акта и в наказателното постановление. Дадените в хода на съдебното следствие показания от посочените свидетели са конкретни, ясни и последователни, изясняват в пълнота всички факти и обстоятелства във връзка с възприетото от тях поведение на жалбоподателя и са годни да обосноват изводите на настоящият състав относно установената от тях фактическа обстановка. Другият разпитан свидетел- И. И., съда счита, че неговите показания са изолирани и неподкрепени от останалите доказателства по делото, поради което и не следва да се ценят в тяхната взаимовръзка като достоверни. Следва да се вземе предвид и факта, че св.И. е дългогодишен добър приятел на жалбоподателя Р., който факт сам по себе си дискредитира неговите показания като достоверни.

Жалбоподателя Р. е отказал да подпише двустранен протокол с който да бъдат уредени взаимоотношенията между двамата водачи, което неминуемо е негово право, но

съда счита, че не следва това му поведение да е индикация за липсата на извършено нарушение от негова страна, черпейки законови привилегии въз основа на не дотам законното си поведение.

Разпоредбата на чл.179, ал.2 във вр.с чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП е без предвиден минимален и максимален размер, като размера на наказанието е строго фиксиран от законодателя под формата на „глоба в размер на 200 лева“. Следователно, при установяване на всички елементи от хипотезата на правната норма, административно наказващия орган правилно е наложил посоченото наказание в законно установения му фиксиран размер и същия не би могъл да бъде коригиран от съда.

Не е налице и приложението на нормата на чл.28 от ЗАНН, т.е. наличието на „маловажен случай“, тъй като нарушението е формално, просто извършване и не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от останалите случаи на същия вид нарушение. В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. В случая следва да се има предвид, че съобразно нормата на [§ 6, т.30 от ДР на ЗДвП](#) пътнотранспортно произшествие е събитие, възникнало в процеса на движение на пътно превозно средство и предизвикало повреда на пътно превозно средство, като законът не прави разлика колко значителна е тази повреда. Поради това са неоснователни твърденията на жалбоподателя, че щетите са незначителни и нямало настъпило ПТП. Конкретното установено нарушение, както и обстоятелствата по същото разкриват една степен на обществена опасност на деянието, типична за общия случай на нарушение, за което разпоредбата на чл.179, ал.2 във вр.с чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП въздига деянието в нарушение. Процесното нарушение е такова на просто извършване и законодателят е предвидил обществената опасност на подобно деяние, като последната не е необходимо / и не е възможно / да се установява във всеки отделен случай. Съобразно доказателства по делото съдът счита, че случаят не е маловажен по смисъла на [чл.28 от ЗАНН](#). За да направи този извод, съдът взе предвид и тежестта на настъпилия съставомерен резултат, поради което и счита, че неправомерното засягане на правно защитените обществени отношения не е незначително, респективно, че случаят не е маловажен.

В хода на съдебното производство се събраха достатъчно доказателства гласни и писмени, които установяват по категоричен и безспорен начин, че именно жалбоподателя Р. е извършил нарушението за което е бил наказан от АНО. Съдът приема, че в НП правилно и точно е описано извършеното нарушение, написани са както датата, мястото и часа на извършване на нарушението, обстоятелствата при които е било извършено, като са посочени и доказателствата, които го потвърждават.

По време на производството по установяване на адм. нарушение и налагане на адм. наказание съдът не констатира да са допуснати съществени нарушения на процесуални

правила, обуславящи отмяна на НП, като същото е издадено от компетентно лице, по смисъла на ЗДвП. Съдържа задължителните за същото реквизити, указани в ЗАНН. Не страда от пороци, които да водят до неговата незаконосъобразност и са направени правилните правни изводи въз основа на правилно възприетата фактическа обстановка. Наказателното постановление е издадено в съответствие с материалния закон. Установи се по несъмнен и категоричен начин от събраните по делото писмени и гласни доказателства, че жалбоподателят Р. е осъществил състава на адм. нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП.

Според чл.63, ал.3 от ЗАНН в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Според чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. С оглед крайния изход на спора (НП подлежи на потвърждаване) и направеното в тази връзка искане от процесуалния представител на въззивника-жалбоподател в това производство, за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева, то настоящия съдебен състав го счита за неоснователно и като такова следва да бъде оставено без уважение.

Предвид така изложените съображения съдът счита, че жалбата е допустима и неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена изцяло.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Районен съд- С.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № 21-1099-0000**/01.02.2021 Началника на сектор при ОД на МВР-С., издадено въз основа на АУАН № GA**/ 12.01.2021 което на основание чл.179, ал.2 във вр.с чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП на Ш. А. Р. от с.О., обл. ул."И." № 6, ЕГН ***** е било наложено административно наказание- глоба в размер на / двеста / лева за извършено нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП като **доказано, прави обосновано и законосъобразно.**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процес. представител на жалбоподателя Ш. А. ЕГН *****- адв.К.С. при АК-С. за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер 300 / триста / лева като неоснователно.

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок Административен съд- С., считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – С.: _____